

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11Co/78/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5910204370
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miroslav Šepták
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:5910204370.17

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Miroslava Šeptáka a členov senátu JUDr. Evy Malíkovej a JUDr. Romana Tichého, v spore žalobcu: H. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. cesta XXX/X, K., zastúpený JUDr. Michalom Krákorníkom, advokátom, so sídlom K., Y. XXXX/X, proti žalovanej: U. X., rod. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. - L. J., R. č. XX, právne zastúpená Alušic s. r. o., IČO 50 648 420, so sídlom Madačová 1/A, Ružomberok, o vyporiadanie BSM po zániku manželstva, o odvolaní žalobcu a žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok č. k. 2C/94/2010-1323 zo dňa 02. apríla 2020, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žiadna zo strán **n e m á** na náhradu trov odvolacieho konania právo.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Ružomberok (ďalej aj „súd prvej inštancie“), vyporiadal bezpodielové spoluvlastníctvo manželov (ďalej len „BSM“) po zániku manželstva tak, že z vecí, ktoré mali strany sporu v bezpodielovom spoluvlastníctve, prikázal do výlučného vlastníctva žalovanej - novostavbu hospodárskej budovy postavenú na pozemku parcela č. 8102/2 k. ú. K., zapísanú na LV č. XXX k. ú. K., stavba bez označenia súpisným číslom v hodnote 59.888,93 eur (výrok I.). Žalovanej ďalej prikázal uhradiť nesplatený úver poskytnutý na základe zmluvy o financovaní bývania a reg. č. 001/052854/05-001/000 zo dňa 26.05.2005 Y., a. s., pričom výška nesplateného úveru ku dňu 04.12.2008 predstavuje sumu 27.349,95 eur (č. XXXXXXXXXXX/XXXX) a vo výške 902,84 eur (č. XXXXXXXXXXX/XXXX) (výrok II.). Žalovanej tiež prikázal do výlučného vlastníctva: - listinné akcie SHP Harmanec, a. s. Harmanec, hromadná akcia na meno v hodnote 497,91 eur, - podielové listy Prvej penzijnej na meno U. X. vo výške 3.549,05 eur (výrok III.). Žalobcovi prikázal nesplatenú časť úveru poskytnutého Y. R., a. s., č. XXXXXXXXXXX ku dňu 04.12.2008 vo výške 3.214,69 eur (výrok VI.). Žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi na vyrovnanie podielu sumu 48.302,81 eur, do 60 dní od právoplatnosti výroku rozsudku (výrok V.). A napokon žiadnej zo strán sporu nepriznal právo na náhradu trov konania (výrok VI.). V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že manželstvo sporových strán zaniklo rozsudkom Okresného súdu Ružomberok č. k. 2C/170/2008-44 zo dňa 12.11.2008, ktorý nadobudol právoplatnosť dňom 04.12.2008 a ktorým bolo ich manželstvo rozvedené. Keďže toho času už bývalí manželia sa po zániku manželstva nedohodli na vyporiadaní BSM a žalobca podal žalobu v zákonom stanovenej lehote, boli splnené podmienky pre vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva strán sporu rozsudkom súdu (§ 148, § 149, § 150 Občianskeho zákonníka). Na základe výsledkov vykonaného dokazovania súd prvej inštancie konštatoval, že do spoločného majetku strán sporu patria investície vynaložené za trvania manželstva zo spoločných prostriedkov do novostavby rodinného domu súpisné číslo XXXX, postaveného na pozemku parc. č. XXXX/X k. ú. K., zapísaného na LV č. XXXXX,

ktorého výlučnou vlastníčkou je žalovaná, spolu vo výške 52.619,84 eur. Predmetný rodinný dom nepatrí do BSM, keďže tento nadobudla žalovaná na základe dedenia. Do masy BSM ďalej patrí tiež novostavba hospodárskej budovy bez súpisného čísla, postavená na pozemku parc. KNC 8102/2 pre k. ú. K. v hodnote 59.888,93 eur, ku ktorému záveru dospel súd prvej inštancie na základe zistení vyplývajúcich z oboznámených listinných dôkazov (stavebného povolenia mesta Ružomberok zo dňa 30.06.2014, rozhodnutí o zmene stavby pred dokončením stavby zo dňa 27.10.2008, 23.12.2010, 01.02.2013, a predovšetkým znaleckého posudku A.. H. X. č. 68/2004). Na podporu správnosti vyššie uvedených záverov, poukázal súd prvej inštancie tiež na závery vyplývajúce už z právoplatného skončeného konania vo veci sp. zn. 9C/106/2010, od ktorých nemal dôvod sa odchýliť a taktiež aj na závery vyplývajúce z predchádzajúceho zrušujúceho rozhodnutia odvolacieho súdu sp. zn. 11Co/248/2018 zo dňa 30. apríla 2019. V konaní sp. zn. 9C/106/2010 sa súdy oboch inštancií zaoberali ako prejudiciálnou otázkou tým, či hospodárska budova je alebo nie je príslušenstvom rodinného domu žalovanej teda, či patrí alebo nepatrí do bezpodielového spoluvlastníctva sporových strán. Dospeli k záveru, že hospodárska budova je samostatnou vecou, pričom v rozhodovaní, či ide o hlavnú vec alebo príslušenstvo veci, patrí do kompetencií súdu a nie stavebného úradu. Pokiaľ ide o hodnotu novostavby hospodárskej budovy, táto bola určená v zmysle znaleckého posudku znalca A. H. zo dňa 06.04.2009 č. 24/2009 v už uvádzanej výške 59.888,93 eur. Do masy BSM súd prvej inštancie zahrnul ich listinné akcie SHP Harmanec v hodnote 497,91 eur a podielové listy v Prvej penzijnej v hodnote 3.549,05 eur. V oboch prípadoch konštatoval, že tieto listinne papiere boli nadobudnuté za trvania manželstva zo spoločných prostriedkov patriacich do BSM. Pokiaľ ide o pasíva patriace do BSM, medzi sporovými stranami nebolo sporné, že manželom bol za trvania manželstva poskytnutý Y., a. s. úver (hypotéka) vo výške 910.000,- Sk a na základe Zmluvy o financovaní bývania (č. I. 45 a nasl. spisu) zo dňa 26.05.2005, ako aj spotrebný úver vo výške 30.000,- Sk. Ide o spoločný dlh, ktorý vznikol za trvania manželstva obom manželom a na úhrade tohto dlhu sa majú podieľať obaja manželia spoločne. Ako vyplýva z bodu 21. zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu, sporným ostala výška nesplateného úveru, v ktorej súvislosti okresný súd doplnil dokazovanie. Vychádzal z toho, že v danom prípade je rozhodujúca výška nesplateného úveru ku dňu zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov, t. j. ku dňu 04.12.2008, kedy nadobudol právoplatnosť rozsudok o rozvode manželstva sporových strán. K uvedenému dátumu podľa výpisu Y. banky (č. I. 1265 spisu) bol zostatok nesplateného úveru Y. O. hypotéka 27.349,95 eur (účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX) a na účte č. XXXXXXXXXXX/XXXX 902,84 eur (č. I. 1265/rub spisu), teda celkovo výška nesplatených úverov ku dňu právoplatnosti rozvodu manželstva, t. j. ku dňu 04.12.2008, predstavovala 28.252,79 eur. Ide o celkové zostatky úveru vrátane dojednaných úrokov z úveru, keď samotná splátka úveru je rozčlenená na istinu a úroky. Na uvedených úveroch je teda ku dňu zániku manželstva nesplatený zostatok 28.252,79 eur. Žalobca aj žalovaná poukazovali na skutočnosť, že po rozvode manželstva vykonávali úhrady titulom splácania uvedených úverov, každý z vlastných prostriedkov. Žalobca realizoval úhrady nasledovne (podľa svojho vyjadrenia č. I. 1261): - dňa 19.11.2008 v sume 9.300,- Sk, t. j. 308,70 eur (č. I. 1266/rub spisu), - dňa 16.12.2008 v sume 9.300,- Sk, t. j. 308,70 eur (č. I. 1266 spisu), - dňa 20.01.2009 v sume 308,70 eur (č. I. 1268 spisu), - dňa 20.02.2009 v sume 226,29 eur, - dňa 17.03.2009 v sume 308,70 eur (č. I. 1267/rub spisu), - dňa 16.04.2009 v sume 308,70 eur (č. I. 1267 spisu), - dňa 10.03.2010 v sume 702,- eur (č. I. 1268/rub, 1269 spisu), - dňa 31.05.2010 v sume 13,77 eur (č. I. 1269 spisu). Celkovo teda z uvedeného spoločného dlhu plnil žalobca podľa svojich vyjadrení po rozvode manželstva zo svojich finančných prostriedkov čiastku 2.259,27 eur. Pokiaľ uvádzal, že dňa 20.02.2009 uhradil čiastku 226,29 eur, úhradu uvedenej sumy súd nemal za preukázanú zo žiadneho dokladu, v tejto časti preto konštatoval, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno. Splnomocnený zástupca žalovanej vo svojom vyjadrení k podanému odvolaniu žalobcu (č. I. 1206 - 1207 spisu) popieral úhradu platby 704,- eur v mesiaci marec 2010, keď Y. takú platbu neeviduje a zároveň v bode 9. svojho vyjadrenia splnomocnený zástupca žalovanej poukázal na list z Y. - I. L. zo dňa 25.08.2011, v súdnom spise sa nachádza list z 25.08.2011 z Y. banka adresovaný žalovanej (č. I. 1220 - 1224 spisu), z obsahu ktorého vyplýva, že banka na úvere neidentifikovala platbu v mesiaci marec 2010 v sume 704,- eur. Žalobca však preukázateľne poukázal na účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX - O. účet čiastku 702,- eur. Uvedená čiastka 702,- eur však bola žalobcom zložená dňa 10.03.2010 na O. účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX, avšak nie je zrejmé, že táto bola adresovaná, resp. použitá na úhradu flaxihypotéky, keď pri ostatných platbách sa uvádza pri popise transakcie aj č. XXXXXXXXXXX/XXXX, čo zrejme predstavuje hypotekárny úver. Vzhľadom na vyjadrenie Y. banky, a. s. v liste z 25.08.2011 je teda sporným, či platba 702,- eur vložená žalobcom na jeho O. účet dňa 10.03.2010, bola použitá na úhradu poskytnutého úveru. V tomto smere zaťažovalo dôkazné bremeno žalobcu, ktorý ho neuniesol, preto súd ani túto platbu neuznal. Celkovo teda žalobca titulom úhrady spoločného dlhu Y., a. s. plnil po rozvode sumu 1.557,27 eur. Z vyjadrení žalovanej vyplýva, že predmetný úver od 22.02.2010 splácala

ona a uhradila čiastku 2.018,49 eur dňa 22.02.2010 a od marca 2010 ďalej pravidelne splácala mesačne sumu 199,76 eur. Žalobca ďalej v podanej žalobe žiadal vyporiadať pasíva, a to dlh voči Skywind vo výške 417,41,- eur, DomStav vo výške 1.556,05 eur, neuhradené stolárske práce vo výške 663,88 eur, neuhradené vodoinštalatérské práce vo výške 165,97 eur, Y. R., a. s. vo výške 3.214,69 eur, A.. G. H. 326,96 eur. V pôvodnom rozsudku zo dňa 02.07.2018 súd prvej inštancie predmetné pasíva nezaradil do masy BSM, nakoľko tvrdenia žalobcu o existencii uvedených pasív a o tom, že tieto pasíva uhradil žalobca nemal preukázané. Aj odvolací súd v bode 26. odôvodnenia zrušujúceho uznesenia konštatuje, „že rozhodnutie súdu prvej inštancie sa mu v uvedenej časti javí ako správne. Okresný súd hodnotil len jeden žalobcom predložený dôkaz, a to doklad o úhrade dlhu 1.556,05 eur (č. l. 1143 spisu), žalobca však v podanom odvolaní namietal, že sa konajúci súd nevysporiadal so všetkými tvrdeniami a dôkazmi, ktoré mali byť doložené do spisu ako príloha podanej žaloby“. Tak prvoinštančný súd, ako aj odvolací súd preskúmaním obsahu celého spisového materiálu nezistil, že by ku dňu rozhodnutia odvolacieho súdu žalobca predložil do spisu dôkazy na preukázanie existencie dlhu voči spoločnosti Skywind, s. r. o. A.. G. H., resp. Y. R., a. s. Tvrdenia o existencii dlhu voči uvedeným subjektom sú v žalobe obsiahnuté, ale dôkazy o tom v žalobe a jej prílohách absentujú. V zmysle uvedeného, súd prvej inštancie vyzval žalobcu na predloženie dôkazov o existencii vyššie uvádzaných pasív, ktoré žalobca navrhoval zaradiť a vyporiadať v rámci BSM, pričom žalobca reagoval podaním doručeným súdu dňa 26.07.2019 (č. l. 1261 spisu). Z predmetného vyjadrenia, ako aj predložených listín vyplýva, že žalobcom boli dňa 12.01.2009 pripísané peňažné prostriedky vo výške 28,51 eur a 388,90 eur (č. l. 1262, 1262/rub spisu) v prospech spoločnosti Skywind, s. r. o., pričom len z tvrdenia žalobcu a z uvedeného variabilného symbolu pri uvádzaných platbách možno vyvodiť, že povinnosť na úhradu uvedených čiastok vyplývala z daňových dokladov č. 2008/1439 (suma 28,51 eur) a 2008/1250 (388,90 eur). Súd teda zohľadnil, že po rozvode manželstva uhradil žalobca záväzky vzniknuté v roku 2008, teda za trvania manželstva, a to v celkovej výške 417,41 eur. Pokiaľ ide o žalobcom tvrdený spoločný záväzok manželov voči A.. G. H., ktorý mal byť uhradený žalobcom oproti odovzdaniu projektovej dokumentácie, na podporu uvedeného tvrdenia žalobca predložil faktúru č. 08VF0107 zo dňa 28.01.2008, splatnou dňa 11.02.2008, ktorou A.. G. H. - MID-PRO fakturoval za vypracovanie projektovej dokumentácie pre zmenu stavby pred dokončením čiastku 9.850,- Sk, po prepočte konverzným kurzom 326,96 eur (č. l. 1270 spisu). Žalobca však nepreukázal, kedy a kým došlo k úhrade uvedenej čiastky, z jeho vyjadrenia v bode 3. (č. l. 1261 spisu) vyplýva, že tento záväzok mal byť uhradený po rozvode manželstva oproti odovzdaniu projektovej dokumentácie. Na podporu tohto tvrdenia však nepredložil žiaden dôkaz a ani žiaden takýto dôkaz nebol prílohou k podanej žalobe, ako to tvrdil žalobca. Súd prvej inštancie vyslovil záver, že keďže ide o cenu za vypracovanú projektovú dokumentáciu pre zmenu stavby pred jej dokončením zo dňa 28.01.2008 a v rámci konania bolo zistené, že v roku 2008 bolo vydané rozhodnutie o zmene stavby pred jej dokončením, predpokladá sa, že podkladom k tomuto rozhodnutiu musela byť vypracovaná projektová dokumentácia a pokiaľ teda žalobca tvrdil, že mal byť tento záväzok uhradený oproti odovzdaniu projektovej dokumentácie, muselo sa tak stať v roku 2008, kedy p. A.. G. H. odovzdal žalobcovi, resp. žalovanej projektovú dokumentáciu, potrebnú pre rozhodnutie o zmene stavby pred jej dokončením. V takom prípade by však záväzok zanikol jeho splnením za trvania manželstva zo spoločných prostriedkov manželov patriacich do BSM. Keďže žalobca v tejto časti neuniesol dôkazné bremeno na preukázanie, že uvedený dlh uhradil sám po rozvode manželstva z vlastných finančných prostriedkov, okresný súd na tento záväzok neprihliadol. Pokiaľ ide o záväzok voči spoločnosti DomStav, žalobca preukazoval, že dňa 10.03.2010 uhradil sumu 1.556,05 eur vyplývajúcu z daňových dokladov 11071100 a 11071208. Až na základe výzvy súdu dňa 26.07.2019 predložil predmetné faktúry: 11071100 na sumu 5.533,05 Sk zo dňa 30.11.2007, splatnú dňa 10.12.2007 a faktúru č. 11071208 na sumu 41.344,62 Sk zo dňa 27.12.2007, splatnú dňa 06.01.2008; teda v celkovej výške 46.877,67 Sk, čo po prepočte konverzným kurzom predstavuje 1.556,05 eur, ktorá suma bola uhradená žalobcom dňa 10.03.2010 (príjmový pokladničný doklad z č. l. 1271 a faktúry č. l. 1271 - 1272). V tejto časti súd prvej inštancie rozhodol o zohľadnení uvedeného pasíva vo výške 1.556,05 eur, ktorý záväzok vznikol za trvania manželstva, a teda patrí do BSM a tento uhradil preukázateľne po rozvode manželstva žalobca z vlastných finančných prostriedkov. Pokiaľ ide o poskytnutý úver spoločnosťou Y. R., a. s., žalobca predložil výpis z účtu ku dňu 04.11.2008, kedy zostatok nesplateného úveru predstavoval sumu 3.214,69 eur. Ide o kontokorentný úver poskytnutý na účet č. XXXXXXXXXX od roku 2003, teda preukázateľne tento záväzok vznikol za trvania manželstva a patrí do BSM, je teda predmetom vyporiadania v rámci pasív, a tento okresný súd prikázal žalovanému. Ostatné pasíva uvádzané žalobcom, ktoré žiadal vyporiadať, a to cena za stolárske práce 663,88 eur, vodoinštalatérské práce 165,97 eur súd prvej inštancie nemal za preukázané, žalobca na preukázanie týchto záväzkov, ktoré vznikli za trvania manželstva nepredložil žiaden dôkaz. Pokiaľ išlo o jeho tvrdenia, že do BSM patrí finančná hotovosť na úžitok a držbe

žalovanej vo výške 6.638,78 eur, na podporu tohto tvrdenia nepredložil žiaden dôkaz a z tohto dôvodu okresný súd konštatoval, že v tejto časti žalobca neunesol dôkazné bremeno, a preto na jeho tvrdenia neprihliadol. Nebola teda preukázaná existencia hodnoty vo výške 6.638,78 eur, patriaca do BSM. Pokiaľ žalovaná žiadala započítať čiastku 124.000,- Sk, t. j. 4.116,04 eur titulom odškodného, ktorá jej bola vyplatená dňa 14.11.2005 po nebohom otcovi, uvedená skutočnosť nebola sporná a takisto ani to, že predmetné finančné prostriedky boli v jej výlučnom vlastníctve. Ak ich však žiadala započítať, pretože mali byť použité na kúpu spoločnej veci, konkrétne dvere na novostavbe hospodárskej budovy, tieto svoje tvrdenia nepreukázala. Sám odvolací súd spôsobom v predchádzajúcom rozhodnutí konštatoval, že v uvedenom smere boli závery okresného súdu predčasné, nemajúce oporu v zistenom skutkovom stave a bolo výlučne na žalovanej, aby preukázala, že suma, ktorá patrí do jej výlučného vlastníctva, bola spotrebovaná v rámci trvania manželstva na spoločnú vec. Keďže žalovaná dôkazné bremeno v uvedenom smere neunesla, prvoinštančný súd v ďalšom rozhodovaní neprihliadol na jej tvrdenia o započítaní čiastky 124.000,- Sk, t. j. 4.116,04 eur, ktorá mala byť spotrebovaná v rámci manželstva na spoločný majetok. Za ďalšie, ak žalovaná tvrdila, že do masy BSM patrí aj obchodný podiel žalobcu spoločnosti RužaSki, s. r. o., prvoinštančný súd v zmysle záverov zrušujúce rozhodnutia krajského súdu, doplnil dokazovanie výsluchom svedka pána E. J. a opätovne dospel k záveru, že obchodný podiel uvedenej spoločnosti nemôže patriť do masy BSM, pretože neboli preukázané tvrdenia žalovanej o tom, že by žalobca použil na svoju podnikateľskú činnosť peniaze získané z hypotéky vo VÚB, a. s. a z odpredaja bytu. Navyše dodal, že pokiaľ by sa tak stalo teda, že by peniaze získané z hypotéky vo VÚB, a. s. a z predaja bytu na Klačne použil žalobca na svoju podnikateľskú činnosť, vyvstáva otázka z akých finančných prostriedkov financovali manželia nadstavbu rodinného domu vo výlučnom vlastníctve žalobkyne, ako aj novostavbu hospodárskej budovy, keď práve samotná žalovaná, ako aj jej procesný opatrovník potvrdili, že tieto investície boli realizované z hypotéky vo Y., a. s. vo výške 940.000,- Sk, ako aj z prostriedkov získaných predajom bytu na ulici Y. v K., zapísanom na LV č. XXXX zo dňa 17.07.2006 za 850.000,- Sk. Uvedené hodnoty, a to poskytnutá hypotéka 940.000,- Sk a výťažok získaný z predaja bytu na Klačne 850.000,- Sk, sú hodnoty zodpovedajúce (z časti) nákladom vynaloženým na prestavbu a nadstavbu rodinného domu vo výlučnom vlastníctve žalovanej, ako aj novostavbu hospodárskej budovy. Ak ešte žalovaná žiadala započítať do BSM hodnoty, ktoré odniesol žalobca pre svoju potrebu, a to strešnú krytinu, zatepľovací polystyrén a iný materiál v hodnote minimálne 665,- eur, čiastku 3.320,- eur na akontáciu pri kúpe osobného motorového vozidla Škoda Octavia, 3.320,- eur na rekonštrukciu strechy na dome, 665,- eur pri začatí podnikania žalobcu, 1.000,- eur na kúpu PC, uvedené skutočnosti ostali len v rovine tvrdení produkovaných žalovanou. Na ich podporu nebol predložený z jej strany žiaden dôkaz, z tohto dôvodu provinštančný súd tieto hodnoty neuznal a nezapočítal v rámci BSM. Na základe vyššie uvedených úvah, okresný súd ustálil, že do masy BSM, ktorá bola predmetom vyporiadania, patrí novostavba hospodárskej budovy bez súpisného čísla, postavená na pozemku parc. č. KNC 8102/2 k. ú. K. v hodnote 59.888,93 eur, ďalej aktíva, a to listinné akcie SHP Harmanec v hodnote 497,91 eur, podielové listy Prvá penzijná v hodnote 3.549,05 eur, teda hodnota aktív predstavuje 63.935,89 eur. Pasíva predstavujú hodnotu 33.440,94 eur (nesplatený zostatok hypotekárneho úveru O. hypotéka vo výške 27.349,95 a 902,84 eur, dlh voči Skywind 417,41 eur, DomStav spol., s. r. o. 1.556,05 eur a Y. 3.214,69 eur) ide o záväzky, ktoré vznikli za trvania manželstva. Do masy BSM však bolo potrebné zahrnúť i hodnotu investícií, realizovaných v súvislosti s prestavbou a nadstavbou rodinného domu vo výlučnom vlastníctve žalovanej, pričom keďže hodnotu týchto investícií nevedeli sporové strany jednoznačne ustáliť, súd vychádzal zo záverov spomínaného znaleckého posudku, v zmysle ktorého bola hodnota investícií na nadstavbe a prestavbe rodinného domu vo výlučnom vlastníctve žalovanej určená na sumu 52.619,84 eur. Podľa zásad obsiahnutých v § 150 Občianskeho zákonníka, každý z manželov je povinný uhradiť to, čo sa zo spoločného majetku manželov vynaložilo na jeho oddelený (samostatný) majetok. Znalecký posudok č. 6/2018 v podstate zobjektivoval výšku nákladov vynaložených manželmi za trvania manželstva, na realizáciu nadstavby a prestavby rodinného domu, a to na sumu 52.619,84 eur, z ktorej sumy súd potom pri vyporiadaní BSM vychádzal. Hodnota masy BSM, ktorá je predmetom vyporiadania, predstavuje hodnotu samostatnej budovy, patriacej do BSM, novostavba hospodárskej budovy 59.888,93 eur, listinné akcie SHP Harmanec v hodnote 497,91 eur a podielové listy Prvá penzijná v hodnote 3.549,05 eur, ako aj investície vynaložené za trvania manželstva manželmi do majetku vo výlučnom vlastníctve žalovanej vo výške 52.619,84 eur, teda celková hodnota masy BSM predstavuje 116.555,- eur, ktorú v zmysle rozsudku prvoinštančného súdu nadobúda žalovaná.

Z celkových vyčíslených a preukázaných pasív vzniknutých za trvania manželstva vo výške 33.440,94 eur ku dňu zániku manželstva, t. j. ku dňu 04.12.2008, žalobcovi pripadli pasíva vo výške 5.188,15 eur (Skywind, DomStav, Y.) a žalovanej nesplatený zostatok úveru vo Y., a. s. vo výške 28.252,79 eur. Keďže pri vyporiadaní BSM je potrebné zohľadniť aj spoločné

dlhy na tých záväzkoch, ktoré vznikli za trvania manželstva sú povinní obaja bývalí manželia podieľať sa spoločne. Keďže žalobca nadobudol pasíva v celkovej výške 5.188,15 eur, žalovaná by mu mala uhradiť jednu polovicu z uvedených pasív, teda sumu 2.594,075 eur. Žalovaná nadobudla pasíva v hodnote 28.252,79 eur (ku dňu zániku BSM), na uvedenom dlhu je povinný sa žalovaný podieľať čiastkou 14.126,39 eur. Predmetný nesplatený úver voči Y., a.s. súd prikázal žalovanej, ktorá je povinná úver dosplácať, jednou polovicou jej je povinný prispieť žalobca, a to čiastkou 14.126,39 eur. V zmysle bodu 22. uznesenia odvolacieho súdu je však potrebné zohľadniť, pokiaľ jeden z manželov po zániku manželstva splatil spoločný dlh, či už čiastočne alebo celkom. V danom prípade, keďže predmetný dlh pripadol žalovanej, súd zohľadnil čiastku žalobcu, ktorú po rozvode manželstva žalobca preukázateľne plnil titulom úhrady uvedeného úveru, a to vo výške 1.557,27 eur, ktorú sumu okresný súd musel zohľadniť, a teda odpočítať z čiastky 14.126,39 eur, ktorou čiastkou sa žalobca podieľa na úhrade dlhu vo vzťahu k Y. banke, a. s. Žalobca by sa tak na úhrade dlhu mal podieľať sumou 12.569,12 eur (jeho polovica na neuhradenom úvere 14.126,39 eur mínus suma 1.557,27 eur, ktorú žalobca preukázateľne zaplatil po rozvode manželstva = 12.569,12 eur). Keďže podiely manželov na spoločnom majetku sú rovnaké, žalovanej pripadla hodnota vo výške 116.555,- eur (hodnota hospodárskej budovy 59.888,93 eur, listinné akcie SHP Harmanec 497,91 eur, podielové listy Prvá penzijná 3.549,05 eur), z tejto hodnoty by mala žalovaná vyplatiť žalobcovi sumu 58.277,86 eur. Zároveň je žalovaná povinná jednou polovicou sa podieľať na spoločných dlhoch, ktoré pripadli žalobcovi (žalobcovi pripadli dlhy vo výške 5.188,15 eur), teda jedna polovica z uvedenej sumy, ktorú by mala žalovaná vyplatiť, predstavuje 2.594,075 eur, teda žalovaná by mala vyplatiť žalobcovi čiastku 60.871,935 eur. Zároveň však žalovanej pripadli pasíva v hodnote 28.252,79 eur, na ktorom spoločnom záväzku je povinný sa žalobca podieľať čiastkou 14.126,39 eur, keďže však z vlastných prostriedkov uhradil po rozvode manželstva sumu 1.557,27 eur, výška podielu, ktorou sa podieľa na úhrade spoločného dlhu sa o túto čiastku znižuje a predstavuje 12.569,12 eur. Pokiaľ má teda žalovaná vyplatiť žalobcovi čiastku 60.871,935 eur, po odpočítaní podielu, ktorý jej má vyplatiť žalobca, a to vo výške 12.569,12 eur, ostáva žalovanej k úhrade čiastku 48.302,815 eur na vyrovnanie podielu masy BSM. O náhrade trov konania prvoinštančný súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) tak, že žiadnej zo strán sporu právo na ich náhradu nepriznal, keďže obe strany majú vo veci úspech čiastočný a ich podiely na spoločnom majetku sú rovnaké.

2. Proti uvedenému rozsudku podali odvolanie tak žalobca, ako aj žalovaná.

3. Žalobca svojím opravným prostriedkom napadol výrok VI. rozsudku okresného súdu, ktorým rozhodol o trovách konania, a to z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP. Vyslovil presvedčenie, že v danom spore okresný súd nesprávne aplikoval ustanovenie § 255 ods. 2 CSP ohľadom výroku o trovách konania, pretože žalobca sa pokúšal so žalovanou mimosúdne vysporiadať zaniknuté BSM, avšak žalovaná odmietla akékoľvek finančné nároky žalobcu. Uvedené konštatovania zo strany žalovanej boli prítomné aj v konaní pred súdom, keď opakovane prostredníctvom svojho zástupcu, resp. procesného opatrovníka zdôrazňovala, že okrem spoločného úveru poskytnutého Y., a. s., nepatrí do zaniknutého BSM žiadna iná majetková hodnota, nakoľko všetko je v jej výlučnom vlastníctve a žalobca bude môcť byť rád, ak nebude žalovanej musieť nič doplácať. Na základe uvedených skutočností, bol žalobca nútený podať predmetnú žalobu a výlučne sám znášal náklady na rozsiahle znalecké dokazovanie, z ktorého vyplynula dôvodnosť ním podanej žaloby a naopak nedôvodnosť tvrdení žalovanej. V danom prípade mal okresný súd určiť, ako základ pre výpočet nároku na náhradu trov súdneho konania hodnotu majetku, ktorá nebola medzi sporovými stranami sporná a hodnotu majetku určenú vykonaným znaleckým dokazovaním, resp. vychádza z pôvodne požadovanej sumy na vyplatenie vo výške 66.500,- eur. Zároveň mal žalobcovi priznať aj náhradu trov súdneho konania za zaplatený súdny poplatok a za preukázateľne zaplatené odmeny súdnym znalcom. S poukazom na uvedené skutočnosti, žalobca odvolací súd žiadal, aby rozsudok okresného súdu v napadnutom výroku zmenil tak, že mu prizná nárok na náhradu trov súdneho konania, a to výdavkov v rozsahu 100 %, vrátane trov odvolacieho konania.

4. Žalovaná podala odvolanie z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. a/, b/, e/ a f/ CSP. Prvoinštančnému súdu vytýkala, že nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu jej práva na spravodlivý proces. Ďalej, že súd nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností to, že na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a napokon, že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalovaná vyslovila presvedčenie, že aj vo svojom ďalšom v poradí druhom rozhodnutí, okresný súd opakovane nesprávne právne posúdil skutkové zistenia, nevykonal všetky

navrhované dôkazy, odklonil sa od zásad ustálenia masy BSM, aktív a pasív, a teda dospel na základe svojich úvah k nesprávnym zisteniam a hodnotám, preto ani nemohol spravodlivo rozhodnúť o sume vyrovnania podielov. Zhodnotenie rodinného domu mal preukázať žalobca zloženými finančnými prostriedkami zo spoločného, čo neurobil. Tak mal postupovať aj pri rozostavanej hospodárskej budove. Opakovane súd nesprávne ustálil aj zostatok úverov z Y., a. s. Žalovaná zopakovala, že nesprávne skutkové zistenia súdu prvej inštancie spočívajú v konštatovaní, že novostavba hospodárskej budovy bez súpisného čísla je samostatnou vecou, ktorá patrí do masy BSM. V skutočnosti sa podľa žalovanej jedná o príslušenstvo hlavnej stavby rodinného domu, ktorý je v jej vlastníctve a zdieľa jej právny režim. V uvedenom smere okresný súd nesprávne vyhodnotil predložené listinné dôkazy (viď stavebné povolenie, projekt na stavebné povolenie, stanoviská Stavebného úradu Ružomberok). V súčasnosti je hospodárska budova iba rozostavaná, takže de iure ani neexistuje, a preto nemôže byť ani predmetom občianskoprávných vzťahov. Za ďalšie, s poukazom na právnu zásadu superficies solo cedit žalovaná vyslovila názor, že vlastníčok pozemku je vždy zároveň vlastníčok všetkých stavieb na pozemku. Keďže ona je vlastníčokou pozemku pod hospodárskou budovou, je aj vlastníčokou jej samotnej. Vyčíslená hodnota rozostavanej hospodárskej budovy vo výške 59.888,93 eur je úplne iracionálna, posúdená v rozpore s logickým myslením znalcom bez vzdelania, ktorý vediac, že končí, vydával posudky podľa želania zadávateľa. Na viacerých pojednaniach uvedené skutočnosti žalovaná avizovala a namietala, okresný súd sa s ním však riadne nevysporiadal. Pritom zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva, že pri vyporiadaní BSM je potrebné hodnotiť investície znalcom. V predmetnom spore súd nepotrebuje znalecké dokazovanie, pretože spoločné investície vložené do nehnuteľností sú vo výlučnom vlastníctve jedného z účastníkov konania, má postupovať z predložených písomných dokladov a svedeckých výpovedí. Je to aj výlučne skutková otázka, ktorú súd posudzuje na základe predložených dôkazov. Súdl mal preto zisťovať výšku spoločných investícií nie na základe znaleckého posudku, ale mal vychádzať z predložených dokladov, písomností a svedeckých výpovedí, pretože zistenie konkrétnej výšky spoločnej investície už nie je skutkovou otázkou. Vzhľadom k tomu, že prvoinštančný súd v konaní uvedeným spôsobom nepostupoval, žalovaná vyslovila aj námietku možnej zaujatosti vo veci konajúcej zákonnej sudkyne. Za ďalšie, pokiaľ okresný súd uložil žalovanej prikázať uhradiť nesplatený úver poskytnutý na základe Zmluvy o financovaní bývania zo dňa 26.05.2005 VÚB, a. s. v sume 27.349,95 eur a vo výške 902,84 eur, takýto výpočet je absolútne neprijateľný, pretože vznikol na základe nepoužiteľných znaleckých posudkov, z nesprávne zisteného skutkového stavu, nesprávneho právneho posúdenia veci a v dôsledku nevykonania navrhnutých dôkazov, odhladiac od toho, že v predchádzajúcom rozhodnutí bola uvedená suma 26.493,79 eur. Ďalšie nesprávne skutkové zistenia spočívajú v ustálení výšky investícií vynaložených za trvania manželstva zo spoločných prostriedkov do nadstavby rodinného domu žalovanej. V tejto súvislosti žalovaná vyslovila opakované presvedčenie, že v predmetnom spore súd nepotreboval znalecké dokazovanie, pretože spoločné investície vložené do nehnuteľností v jej výlučnom vlastníctve sa mali posudzovať z predložených písomných dokladov a svedeckých výpovedí. Je to aj výlučne skutková otázka, ktorú súd posudzuje na základe predložených dôkazov. Žalobcom predložené doklady označila za nedôveryhodné a nejasné, pretože z nich nie je zrejmé, čoho sa týkajú. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd žiadala, aby napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil a nariadil mu doplniť dokazovanie, a to bez využitia znaleckých posudkov.

5. Žalovaná v podanom vyjadrení k odvolaniu žalobcu proti výroku o trovách konania uviedla, že žalobca opakovane klame a účelovo, nepresne a zavádzajúco sa vyjadruje o jej výrokoch. Klame v tom, keď tvrdí, že bol nútený podať žalobu a výlučne sám znášal náklady na rozsiahle znalecké dokazovanie. V skutočnosti vo veci BSM boli vo veci podané iba tri znalecké posudky. Prvý bol súkromný, bol už prílohou žaloby žalobcu, ktorý žalovaná okamžite napadla pre jeho nepoužiteľnosť. V druhom znaleckom posudku sa zase žalobca neúspešne domáhal uznania vzniku samostatných bytových jednotiek v nadstavbe rodinného domu a v rozostavanej hospodárskej budove. Znalec tam jednoznačne konštatoval, že tam žiadne byty nevznikli a tak z viny žalobcu uplynulo zbytočne skoro 5 rokov pojednávania vo veci. Iba tretie, žalovanou neúspešne napádané znalecké dokazovanie inicioval až súčasný právny zástupca žalobcu, ktorý účelovo komunikoval so znalkyňou už pred obhliadkou rodinného domu žalovanej.

6. Žalobca v podanom vyjadrení k odvolaniu žalovanej odvolací súd žiadala, aby v ňou napadnutých výrokoch rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil, vo zvyšnej časti trval na podanom odvolaní voči výroku o trovách konania, ktorý navrhol zmeniť. Pokiaľ ide o odvolanie žalovanej, označil ho za nedôvodné, majúť za to, že žalovaná svoje odvolacie dôvody zakladá na tých istých skutočnostiach, ktorými argumentoval už v predchádzajúcom štádiu konania. To platí aj vo vzťahu k

povahe a hodnote hospodárskej budovy, ako aj výške a charakteru vynaložených investícií. Vo vzťahu k zostatku nesplateného úveru súd prvej inštancie po vrátení veci krajským súdom vyzval strany sporu na predloženie dôkazov, ktoré by odstránili vzniknuté pochybnosti. Zo strany žalobcu boli doložené všetky relevantné podklady, avšak zo strany žalovanej ostali jej skutkové tvrdenia o tom, že v sume nesplateného úveru nie je započítané jeho príslušenstvo, nepreukázané. Žalobca tieto skutkové tvrdenia žalovanej poprel s tým, že výška nesplateného úveru, ktorý deklaroval on, je konečná a nemenná. Žalovaná nepredložila na podporu svojich tvrdení žiaden dôkaz, s ktorým by súd prvej inštancie mohol prísť k iným skutkovým záverom, k akým dospel po opätovnom vykonaní dokazovania. Súd prvej inštancie žalovanú viackrát upozornil na nevyhnutnosť preukázania svojich tvrdení dôkaznými prostriedkami.

7. Žalovaná vo svojich podaniach zo dňa 28.04.2020, ako aj 22.06.2020 v reakcii na podania žalobcu, či už odvolanie, resp. vyjadrenie uviedla, že zotrvá na svojich tvrdeniach, najmä na tom, že hospodárska budova nie je samostatnou stavbou, v ktorom smere vyvodil prvoinštančný súd nesprávne právne závery z vykonaného dokazovania a za ďalšie žalobca opakovane klame, keď tvrdí, že bol nútený podať žalobu a že sám znášal náklady na rozsiahle znalecké dokazovanie.

8. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 379 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s § 219 ods. 3 CSP toto rozhodnutie podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil ako vecne správne. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 vyššie citovaného ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody. Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní zároveň nemá odpovedať na každú námietku alebo argument vznesený v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvoinštančného rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že v dvojinštančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvej a druhej inštancie tvoria jeden celok, a preto je nadbytočné, aby odvolací súd opakovane vo svojom rozhodnutí správne skutkové a právne závery súdu prvej inštancie.

9. V danom prípade je predmetom sporu vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva toho času už rozvedených manželov (§ 149 ods. 1 Občianskeho zákonníka), ktoré vzniklo uzavretím ich manželstva a zaniklo rozvodom v zmysle právoplatného (t. j. 04.12.2008) rozsudku Okresného súdu Ružomberok č. k. 2C/177/2008-44 zo dňa 12.11.2008 (§ 148 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Cieľom vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov je vyporiadanie spoločného majetku - vecí, ktoré patrili podľa ustanovenia § 143 Občianskeho zákonníka do bezpodielového spoluvlastníctva, a to ku dňu jeho zániku, pričom sa vzájomne vyporiadajú i všetky pohľadávky a dlhy, ktoré vyplývajú z bezpodielového spoluvlastníctva podľa zásad uvedených v ustanovení § 150 Občianskeho zákonníka. Pojem vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva je preto nutné chápať širšie, než len rozdelenie vecí tvoriacich toto spoluvlastníctvo. Konanie o vyporiadanie BSM je konaním, v ktorom majú účastníci na oboch stranách tak postavenie navrhovateľa, ako aj postavenie odporcu (iudicium duplex). Táto skutočnosť sa prejavuje najmä tým, že podaním návrhu navrhovateľa na vyporiadanie BSM súdom je uplatnené aj rovnaké právo odporcu a taktiež jeho právo na súdnu ochranu v tejto veci (viď uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6 Cdo 40/2012 zo dňa 16.05.2012 a sp. zn. 2Cdo 52/2008 zo dňa 29.04.2008).

10. Predmetom preskúmania odvolacieho súdu je rozhodnutie okresného súdu, ktorým vykonala vyporiadanie spoločného majetku - vecí strán, ktoré patrili do ich bezpodielového spoluvlastníctva (viď bod 1. tohto rozhodnutia).

11. Po preskúmaní dôvodov napadnutého rozhodnutia, ako aj obsahu celého príslúchajúceho spisového materiálu, odvolací súd dospel k záveru, že žiaden z odvolacích dôvodov uplatnených žalovanou nebol naplnený.

12. Čo sa týka jednotlivých vecí, u ktorých súd prvej inštancie konštatoval, že patria do masy bezpodielového spoluvlastníctva manželov a v nadväznosti k nim žalovanou uplatnené odvolacie

námietky, odvolací súd v prvom rade uvádza, že čo sa týka novostavby hospodárskej budovy, ako aj nadstavby rodinného domu vo vlastníctve žalovanej, skutkový stav zistený prvoinštančným súdom zostal aj po predchádzajúcom zrušujúcom rozhodnutí odvolacieho súdu nezmenený, a preto odvolací súd zotráva na svojich názoroch vyslovených v skoršom rozhodnutí.

13. Okresný súd správne konštatuje, že hospodárska budova netvorí príslušenstvo rodinného domu tak, ako po celú dobu sporu tvrdí žalovaná, ale predstavuje samostatnú vec, ktorá vznikla za trvania manželstva zo spoločných prostriedkov oboch manželov. Žalovaná sa mylí, ak vo svojej odvolacej argumentácii tvrdí, že rozhodovanie o tom, či ide o hlavnú vec alebo príslušenstvo veci, patrí do jej kompetencie ako vlastníka rodinného domu. Otázka, či ide o hlavnú vec alebo príslušenstvo veci, patrí do právomoci súdu. V danom prípade hospodárskej budovy z vykonaného dokazovania vyplynulo, že ide o viacúčelnú stavbu, ktorá z hľadiska hospodárskeho účelu nebola určená na to, aby bola užívaná spoločne s rodinným domom, ktorý má taktiež vlastnú garáž, sklad. Uvedená stavba mala plniť viacero funkcií, zahŕňa garáž, sklady, ako aj priestory určené na prechodné bývanie. Je vylúčené, aby hospodárska budova vzhľadom na jej dispozičné riešenie a pestrosť využitia (garáž, sklad, prechodné bývanie) bola považovaná za príslušenstvo rodinného domu vo vlastníctve žalovanej. Nehnuteľnosť možno ako príslušenstvo kvalifikovať výnimočne, za podmienky funkčného prepojenia s hlavnou vecou. Spravidla sú tak kvalifikované iba drobné stavby ako kôlna, studňa, oplotenie, žumpa, ktoré z hľadiska hospodárskeho účelu plnia doplnkovú funkciu k hlavnej stavbe. Za príslušenstvo sa nepovažuje garáž, ak neplní doplnkovú funkciu k hlavnej stavbe, t. j. ak bola samostatne postavená, komunikačne neprepojená (viď rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR zo dňa 15.12.2005, sp. zn. 26Cdo 623/2005). Na charakter predmetnej stavby vykonal súd prvej inštancie dostatočné dokazovanie (oboznámením sa s predloženým stavebným povolením zo dňa 30.06.2004, vrátane rozhodnutí o zmene stavby pred dokončením, znaleckým posudkom Ing. H. X. č. 68/2004 - č.l. 441 a nasl., znaleckým posudkom A.. E. J., výsluchom strán sporu) a z tohto vyvodil správne skutkové a právne závery. Náležitý je aj odkaz okresného súdu na závery vyplývajúce z iného konania vedeného na Okresnom súde Ružomberok pod sp.zn. 9C/106/2010, v ktorom taktiež súdy oboch inštancií dospeli k záveru, že hospodárska budova predstavuje samostatnú stavbu (bližšie viď str. 9, 10, 11 rozsudku Okresného súdu Ružomberok č. k. 9C/106/2010-498 zo dňa 23.02.2015, resp. str. 12, 13 rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 11Co 227/2015-554 zo dňa 29.06.2015). Pokiaľ ide o hodnotu predmetnej nehnuteľnosti patriacej do BSM, túto súd prvej inštancie správne ustálil podľa záverov znaleckého posudku č. 24/2009, vypracovaného znalcom A. H. v sume 59.888,93 eur (č. l. 22 spisu).

14. Pokiaľ ide o nadstavbu rodinného domu vo vlastníctve žalovanej, aj v tomto prípade okresný súd dospel k správne skutkovému záveru (založenom na záveroch znaleckého posudku A.. H. X. č. 68/2004), že sa nejedná o samostatnú vec, ale ide o prírastok k hlavnej veci, ktorý sa stal jeho súčasťou, a preto sleduje jej vlastnícky režim. Z tohto dôvodu predmetná nadstavba nepatrí do masy bezpodielového spoluvlastníctva manželov. V konečnom dôsledku, táto okolnosť sa v odvolacom konaní nestala ani spornou. Sporným žalovaná učinila spôsob, akým súd prvej inštancie dospel k ustáleniu výšky investícií vynaložených za trvania manželstva zo spoločných prostriedkov do nadstavby rodinného domu žalovanej. Okresný súd za základ pre rozhodnutie o výške investícií považoval za smerodajný znalecký posudok znalkyne A.. C. L. č. 6/2018 (č. l. 979 a nasl. spisu), v zmysle ktorého hodnota stavebných prác zrealizovaných v rodinnom dome súp. č. XXXX postaveného na parcele č. 8101/1, k. ú. K. v roku 2006 predstavovala sumu 52.619,84 eur. Pokiaľ aj žalovaná prostredníctvom svojho procesného opatrovníka namietla závery znaleckého posudku (č. l. 1118), tieto súd prvej inštancie nevzal za opodstatnené, pretože tak, ako uviedla znalkyňa v doplňujúcom vyjadrení zo dňa 04.04.2018 (viď č. l. 1126), výška rozsahu investícií vychádza zo zisteného skutkového stavu, t. j. po zameraní stavebných prác, ktoré boli predmetom prístavby a nadstavby, po oboznámení sa s prehľadom čerpania finančných prostriedkov predloženým žalobcom, ako aj ním preukazovaných nákladov. Ocenenie realizovaných stavebných prác znalkyňa spracovala spôsobom bežným v stavebnej praxi s použitím cenníkov stavebných prác Cenkos (č. l. 1126 spisu). Žalovaná vo svojich odvolacích námietkach opätovne namietla spôsob ocenenia realizovaných stavebných prác, ako aj závery plynúce z už vypracovaného znaleckého posudku. V tejto súvislosti odvolací súd konštatuje, že s uvedenými námietkami žalovanej sa zaoberal riadne už okresný súd v prvoinštančnom konaní, ktorý aj dostatočným spôsobom a zrozumiteľne uviedol, akým spôsobom dospel k oceneniu rozsahu stavebných prác, ktoré strany sporu financovali zo spoločných prostriedkov za trvania manželstva do nadstavby rodinného domu (viď str. 5 rozsudku okresného súdu bod 11. až 12.), pričom odvolací súd sa s jeho závermi, či už skutkovými, resp. právnymi v celom rozsahu stotožňuje. Odvolací súd k predmetnému ešte dodáva, že

súd nemôže rozhodovať podľa očakávaní a predstáv účastníka, a pokiaľ im nevyhoví, ide o nesprávne/ nezákonné rozhodnutie.

15. Pokiaľ ide o námietku žalovanej o nesprávne ustálenú výšku nesplateného úveru, poskytnutého Y. I. L., aj táto námietka je neopodstatnená. Odvolací súd vo svojom predchádzajúcom - zrušujúcom rozhodnutí usmernil prvoinštančný súd, ako má doplniť dokazovanie k uvedenej skutkovej otázke, a to aj s poukazom na konkrétne rozhodnutia najvyšších súdnych autorít (bližšie viď bod 19., 20. rozhodnutia sp. zn. 11Co/248/2018 zo dňa 30. apríla 2019).

16. V danom prípade nebolo medzi stranami sporné, že im bol za trvania manželstva poskytnutý úver (O. hypotéka) vo výške 910.000,- Sk, a to na základe Zmluvy o financovaní bývania zo dňa 26.05.2005, ako aj spotrebný úver vo výške 30.000,- Sk. Sporným zostala výška nesplateného úveru. Obe sporové strany uvádzali, že od rozvodu manželstva na poskytnutý úver zaplatili istú čiastku, žalobca konkrétne sumu 2.122,13 eur, na preukázanie čoho predložil aj zoznam splátok, s ktorými sa prvoinštančný súd vo svojom predchádzajúcom rozhodnutí nedostatočne oboznámil. V uvedenej časti preto aj odvolací súd rozhodnutie okresného súdu označil za nedostatočné odôvodnené. Zároveň vyslovil názor, „...aby zostatok spoločného dlhu vo výške aký vyplynie z ďalšieho dokazovania, okresný súd vypořiadal nielen vo vzťahu k dlžnej istine, ale aj vo vzťahu k príslušenstvu tejto pohľadávky v záujme princípu spravodlivého usporiadania veci v majetkových vzťahov medzi bývalými manželmi. Skutočnosť, že súd vypořiadal dlh nielen vo vzťahu k dlžnej istine, ale aj vo vzťahu k príslušenstvu, musí byť podľa názoru odvolacieho súdu zrejme z dôvodu napadnutého rozhodnutia. Len takýmto spôsobom žalovaná dostane odpoveď na svoje námietky uvedené v odvolacej argumentácii vo vzťahu k ustálenú výšku úveru...“. Prvoinštančný súd presne v zmysle pokynov odvolacieho súdu doplnil dokazovanie a nanovo ustálil výšku nesplateného úveru. Žalovaná vo svojom opravnom prostriedku neuviedla žiadne zásadné argumenty, ktoré by boli spôsobilé spochybniť výšku nesplateného úveru okresným súdom. Jej tvrdenia zostali len v rovine všeobecných, bez náležitej konkretizácie, v čom vidí nesprávnosť záveru prvoinštančného súdu o výške nesplateného úveru. Len to, že sa s jeho závermi nestotožňuje nepostačuje k zmene rozhodnutia.

17. Aj ďalšie skutkové a právne závery okresného súdu o nezaradení obchodného podielu žalobcu spoločnosti RužaSki, s. r. o. do masy BSM, ako aj o nezohľadnení sumy 124.000,- Sk, ktorá bola žalovanej vyplatená, ako oprávnenej osobe titulom odškodnenia po nebohom F. M. a ktorá mala byť použitá na zakúpenie dverí do novostavby hospodárskej budovy, pri vypořiadaní BSM odvolací súd považuje za správne, ktoré majú oporu vo vykonanom dokazovaní. Úvahy súdu prvej inštancie v uvedenom smere (bližšie obsiahnuté v bodoch 31. až 35. rozhodnutia okresného súdu) sú podľa odvolacieho súdu dostatočne presvedčivé a logické a vychádzajú aj z predchádzajúcich záverov k akým dospel odvolací súd vo svojom zrušujúcom rozhodnutí zo dňa 30. apríla 2019 sp. zn. 11Co/248/2018.

18. Žalovaná vo svojom opravnom prostriedku, t. j. štádiu odvolacieho konania, vzniesla aj námietku zaujatosti voči vo veci konajúcej zákonnej sudkyne, ktorú odôvodnila tým, že v rámci dokazovania nepostupovala podľa jej názoru správnym spôsobom, keď pri zistení konkrétnej výšky spoločných investícií, mala vychádzať z predložených dokladov písomností a svedeckých výpovedí a nie zo znaleckého posudku. K predmetnému odvolací súd uvádza, že podľa § 49 ods. 1 CSP sudca je vylúčený z prejednávania a rozhodovania sporu, ak zo zreteľom na jeho pomer k sporu stranám, k ich zástupcom alebo k osobám zúčastnených na konaní, možno mať odôvodnené pochybnosti o jeho nezaujatosti. V danom prípade obsah spisového materiálu nedáva žiaden podklad pre prijatie uvedeného záveru, o naplnení zákonných podmienok pre vylúčenie vo veci konajúcej sudkyne v zmysle ustanovenia § 49 ods. 3 CSP; dôvodom na vylúčenie sudcu nie sú okolnosti, ktoré spočívajú v procesnom postupe sudcu a v jeho rozhodovacej činnosti. Ak sa preto v konkrétnom prípade žalovaná nestotožňuje zo spôsobom akým vo veci vykonal dokazovanie prvoinštančný súd, nejedná sa o také okolnosti, ktoré by mohli byť dôvodom na vylúčenie sudcu. Z uvedeného vyplýva, že v žalovanou uvádzaných skutočnostiach, odvolací súd nevidel naplnenie odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. c) CSP, t. j. že vo veci rozhodoval výlučný sudca.

19. Napokon odvolací súd k odvolacím námietkam žalovanej o nesprávne vyhodnotených dôkazoch (konkrétne k výške investícií a k hodnote rozostavanej hospodárskej budovy) uvádza, že dôkazy hodnotí súd prvej inštancie podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo (§ 191 ods. 1 CSP).

V hodnotení dôkazov je činnosť súdu, pri ktorej vykonané procesné dôkazy hodnotí z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie. Súd prvej inštancie pri hodnotení dôkazov v zásade nie je obmedzený právnymi predpismi, v tom ako a s akými výsledkami má z hľadiska pravdivosti ten-ktorý dôkaz hodnotiť. Uplatňuje sa tu zásada voľného hodnotenia dôkazov. V danom prípade súd prvej inštancie dôsledne uviedol rozhodujúci skutkový stav, z ktorého pri rozhodnutí vychádzal primeraným spôsobom, opísal výsledky vykonaného dokazovania aj s poukazom na predchádzajúce zrušujúce rozhodnutie odvolacieho súdu, správne citoval právne predpisy, ktoré na prejednávanej veci aplikoval upravujúce vyporiadanie BSM zaniknutého manželstva a z nich vyvodil správne právne závery, ktoré riadne vysvetlil, pričom dostatočne a presvedčivo objasnil z akých úvah vychádzal. Odvolací súd v hodnotení dôkazov (§ 191 ods. 1 CSP) zo strany provinštančného súdu nezistil žiaden rozpor s princípmi formálnej logiky a so zákonnými procesnými pravidlami, a preto nepovažoval za potrebné ním prevedené dokazovanie opakovať alebo doplniť. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal v záveroch súdu prvej inštancie odchyliť. Odvolateľka v odvolaní neuviedla žiadne relevantné skutočnosti, s ktorými by sa okresný súd nebol vysporiadal a ktoré by boli spôsobilé privediť zmenu napadnutého rozsudku. Čo sa týka odvolacích námietok o nevykonaní všetkých navrhovaných dôkazov, v dôsledku ktorej v skutočnosti mal prvoinštančný súd rozhodnúť bez náležitého zistenia skutkového stavu je potrebné uviesť, že povinnosťou súdu prvej inštancie nie je vykonať všetky účastníkmi navrhované dôkazy, ale podľa § 185 ods. 1 CSP sám rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. V danom prípade oboznámiac sa dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ako aj obsahom celého spisového materiálu, odvolací súd dospel k záveru, že už tie dôkazy, ktoré vo veci boli vykonané poskytovali dostatočný podklad pre rozhodnutie súdu v prejednávanej veci.

20. Pokiaľ ide o odvolanie žalobcu, ktorý svojím opravným prostriedkom napadol len výrok VI. rozsudku okresného súdu o trovách konania a nie jeho námietky odvolací súd nepovažoval za dôvodné, majúť za to, že prvoinštančný súd správne na vec aplikoval ustanovenie § 255 ods. 2 CSP, v zmysle ktorého, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípade vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. V preskúmvanej veci súd prvej inštancie konštatoval, že „...obe strany mali vo veci úspech čiastočný a ich podiely na spoločnom majetku sú rovnaké...“. Na doplnenie odvolací súd uvádza, že v danom prípade z výsledku sporu je zrejmé, že neskončil podľa očakávania a predstáv, ani jednej zo strán (žiadna nemala plný úspech), rozhodnutie o vyporiadaní BSM súdnou cestou bolo v záujme ich oboch a súd vo veci mohol rozhodnúť aj inak, ako bolo navrhované. Všetky uvedené okolnosti svedčia o správnosti výroku VI. okresného súdu, ktorý žiadnemu z účastníkov sporu nepriznal náhradu trov konania (viď aj rozhodnutie ÚS IV. 248/08-10 zo dňa 28.08.2008).

21. Záverom odvolací súd konštatuje, že odvolaním napadnuté rozhodnutie spĺňa všetky náležitosti zákonného rozhodnutia podľa § 220 ods. 2 CSP.

22. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 255 ods. 2 CSP tak žiadnej zo strán nepriznal právo na náhradu trov konania, pretože ani jedna zo strán nemala v odvolacom konaní úspech, keďže ich odvolaniam nebolo vyhovené.

23. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)